

การวัดและประเมิน ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authentic Assessment)

จัดทำโดยฝ่ายวิชาการ

สถาบันพัฒนาบุคลากรการนิคม

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

การวัดและประเมิน

ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามสภาพจริง

(Authentic Assessment)

คำนำ

เอกสารนี้ จัดทำขึ้นจากการสรุปการจัดการความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในปีการศึกษา 2565 ของสถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต โดยการจัดการแบ่งปันความรู้ในด้านการวัด และประเมินผลของเหล่าคณาจารย์ทุกท่านของสถาบันฯ จนได้เป็นองค์ความรู้ในด้านการวัดและประเมินผลตามความเป็นจริงเพื่อให้ต่อบัณฑิตผู้ประสงค์ของแต่ละรายวิชา ส่งผลให้คณาจารย์ทุกท่านสามารถนำความรู้ดังกล่าวไป ออกแบบการวัดและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งพัฒนาการเรียนการสอนในปี การศึกษาต่อ ๆ ไปได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

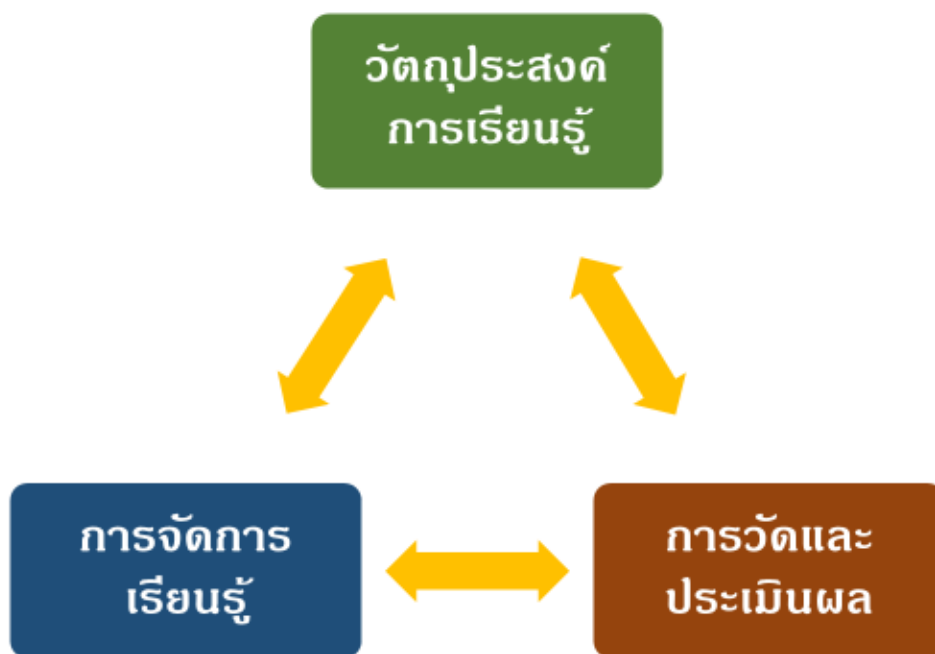
คณะทำงานฝ่ายวิชาการขอขอบคุณคณาจารย์และบุคลากรฝ่ายสนับสนุนทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือใน การจัดการความรู้ตลอดปีการศึกษาที่ 2565 มาโดยตลอด และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าทุกท่านจะได้รับประโยชน์จาก เอกสารฉบับนี้

คณะผู้จัดทำฝ่ายวิชาการ
สถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง

ในการจัดการเรียนการสอนนั้นหากไม่มีการวัดและประเมินผลแล้ว ผู้สอนก็ไม่ทราบว่าผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นหรือไม่ จึงควรมีการตรวจสอบคุณภาพของทั้งผู้เรียน ผู้สอน และกระบวนการสอนเป็น ระยะเวลา เริ่มตั้งแต่ก่อนการสอน ระหว่างการสอน และหลังการสอน เพื่อสืบทราบว่าการเรียนการสอนนั้น ๆ บรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ ผู้เรียนได้รับความรู้หรือมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้หรือไม่อย่างไร นอกจากพัฒนาผู้เรียนแล้วยังสามารถนำผลมาปรับปรุงการเรียนการสอนในครั้งต่อไปได้อีกด้วย

การจัดกระบวนการเรียนรู้โดยทั่วไปประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 3 องค์ประกอบ อันได้แก่ วัตถุประสงค์การเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งองค์ประกอบทั้งหมดต้องมีความสอดคล้อง เหมาะสม ต่อเนื่อง ครอบคลุมและสนับสนุนซึ่งกันและกัน เพื่อผลการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพต่อผู้เรียน ภาพด้านล่างได้แสดงความสัมพันธ์การจัดการกระบวนการเรียนรู้

ภาพที่ 1: แสดงความสัมพันธ์การจัดการกระบวนการเรียนรู้

ดัดแปลงจาก: OLE Model

ทั้งนี้สามารถแบ่งการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ออกเป็น

- 1) การวัดประเมินด้านความรู้ความสามารถ (Cognitive Domain) เป็นการประเมินพฤติกรรมด้านความจำ ความเข้าใจ การประยุกต์ใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า
- 2) การวัดตามประเภททักษะการปฏิบัติ (Psychomotor Domain) เป็นการประเมินพฤติกรรมที่จะวัดไว้ตั้งแต่การทำตามแบบ การฝึกทำบ่อย ๆ จนสำเร็จตามเป้าหมาย รวมถึงการนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่นได้
- 3) การวัดตามประเภทเจตคติ (Affective Domain) ที่เป็นการประเมินพฤติกรรมที่จะวัดการรับรู้การตอบสนอง การเกิดทัศนคติ การนำความรู้ ทัศนคติและค่านิยมไปใช้ในการแสดงออก เช่นในการทำงาน หรือการปฏิบัติตน ด้วยเหตุดังกล่าวส่งผลให้ครูอาจารย์ควรสร้างเครื่องมือวัดผลที่สามารถวัดและประเมินผลได้ตรงตามประเภทและระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัด

แนวคิดหนึ่งในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในปัจจุบัน ได้แก่ การวัดและประเมินผลสภาพที่แท้จริงตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนว่าต้องการวัดความสามารถ วัดผลสัมฤทธิ์ วัดคุณลักษณะของผู้เรียน วัดทักษะปฏิบัติต่าง ๆ ของผู้เรียนในด้านใดบ้าง ทั้งนี้การประเมินดังกล่าวควรเกิดขึ้นตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอน นับตั้งแต่ก่อนการจัดการเรียนการสอน ระหว่างการเรียนการสอน และหลังการเรียนการสอนได้เสร็จสิ้นลง การการออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทศวรรษนี้จึงจำเป็นต้องใช้เครื่องมือวัดที่หลากหลาย ครอบคลุมและตอบวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนการสอน อาจเสริมด้วยนำเทคโนโลยีมาใช้ในการวัดและประเมินผล ใช้ข้อมูลย้อนกลับจากผู้เรียนมาเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนา การออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในครั้งต่อไป การวัดและประเมินผลที่ควรจะเป็นจึงมีความแตกต่างจากการวัดและประเมินผลในแบบเก่า ๆ ที่ไม่ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ในปัจจุบันอยู่หลายประการ ซึ่งสามารถนำมาสรุปในตารางด้านล่าง

ตารางที่ 1: รวบรวมความแตกต่างของการวัดผล

ลำดับ	การวัดผลที่ไม่ครอบคลุม	การวัดผลที่ควรเป็น
1	วัดว่าผู้เรียนจดจำอะไรได้บ้าง (ความรู้ ความจำ)	วัดว่าผู้เรียนรู้ แล้วนำความรู้ไปใช้ได้หรือไม่ อย่างไร
2	วัดและประเมินผลผู้เรียนเมื่อจบการเรียนการสอนเท่านั้น	วัดและประเมินผลผู้เรียนตั้งแต่ก่อนการเรียน ระหว่างการเรียนหลาย ๆ ครั้งเพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบผลการเรียนรู้ของตน และนำไปพัฒนาตนเองได้ในระหว่างทาง

3	วัดเพื่อตัดสินว่าผู้เรียนควรสอบผ่าน หรือสอบตก เท่านั้น	วัดมากกว่าแค่สอบตก หรือสอบผ่าน โดยต้องมีการวัดเพื่อหาข้อดี ข้อด้อย เพื่อนำไปจัดกลุ่มการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน เพื่อใช้ในการวางแผนหรือเพื่อปรับการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน และเพื่อนำไปแนะแนวผู้เรียนได้
4	วัดผู้เรียนโดยใช้ข้อสอบข้อเขียนเพียงอย่างเดียว	วัดและประเมินผลตามสภาพจริง ให้ตอบวัตถุประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้เครื่องมือและวิธีการหลากหลาย ทั้งการสอบข้อเขียน สอบภาคปฏิบัติ สอบปากเปล่า การมอบหมายโครงการ เป็นต้น
5	วัดผลการเรียนรู้ในระดับต้น ๆ ง่าย ๆ ด้านความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาเป็นหลัก	วัดความรู้ควบคู่กับความสามารถด้านกระบวนการคิด และการแสดงออกทางพฤติกรรม (Behavior) รวมทั้งวัดคุณลักษณะต่าง ๆ ทางด้านเจตพิสัย (Attitude) และทักษะปฏิบัติการ (Skill)
6	วัดผลในด้านของตัวผู้เรียนเท่านั้น	วัดผลในด้านต่าง ๆ ที่หลากหลายขึ้นเช่น วัดประเมินความสามารถและวิธีการในการให้ความรู้ของตัวผู้สอนเอง วัดสื่อที่ใช้ในการสอน เป็นต้น
7	วัดผลจากการทำการทดสอบเท่านั้น	เพิ่มการวัดผลจากการประเมินตนเองของผู้เรียน และการประเมินจากเพื่อน ๆ ที่ทำงานร่วมกัน
8	วัดจากเครื่องมือที่ผู้สอนสร้างขึ้นเอง	เพิ่มเติมส่วนของเครื่องมือการวัดผลของผู้อื่นด้วย เช่น ข้อสอบมาตรฐานของหน่วยงานทั้งของรัฐและเอกชนที่ได้รับการยอมรับ หรือเป็นสากล
9	วัดและประเมินผลจากความรู้สึกของผู้ประเมิน	วัดและประเมินผลที่มีการสร้างเกณฑ์ในการประเมินที่ชัดเจน

การประเมินผลที่เที่ยงธรรมและเป็นไปเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ย่อมมาจากการวัดผลที่ดี คือควรวัดด้วยเครื่องมือที่หลากหลาย มีการวัดหลายๆ ครั้ง ด้วยจำนวนข้อที่เพียงพอหรือสมควรกับ

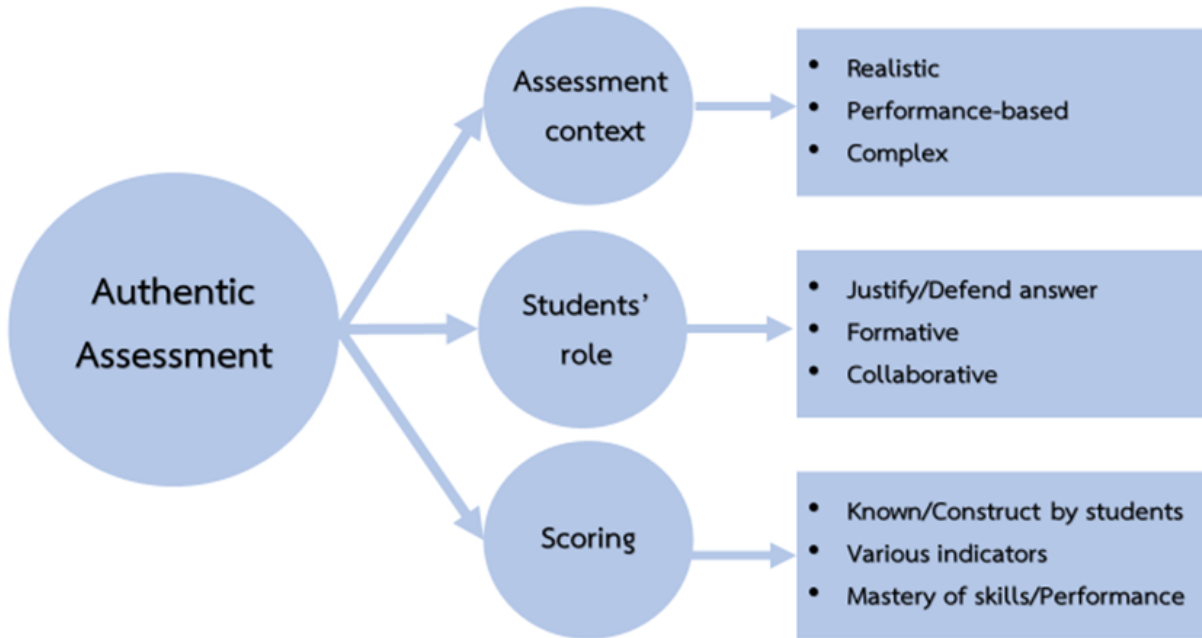
เนื้อหาในแต่ละภาคการศึกษา อาจกล่าวได้ว่า การวัดซ้ำ 4 ครั้งด้วยเครื่องมือที่แตกต่างกัน ย่อมดีกว่าการวัดเพียงครั้งเดียว หรือวัดด้วยข้อสอบ 20 ข้อ ย่อมดีกว่าวัดด้วยข้อสอบเพียง 5 ข้อ เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม การวัดและประเมินผลเพื่อหาคำตอบวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนอย่างแท้จริง จึงควรเป็นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ซึ่งมีกระบวนการวัดผลการเรียนรู้ตามแนวทาง 3 ประการ คือ

1. วัดและประเมินได้ครบถ้วนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ได้จริง วัดความสามารถทางความรู้ ความคิดได้จริง วัดความสามารถในการปฏิบัติได้จริง และวัดคุณลักษณะทางจิตใจได้จริง
  2. วัดได้ตรงความเป็นจริง คือ สิ่งที่วัดได้นั้นเป็นการแสดงพฤติกรรมที่สะท้อนความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน ทั้งความสามารถทางความรู้ ความคิด ความสามารถในการปฏิบัติและคุณลักษณะทางจิตใจ มีความคลาดเคลื่อนผิดพลาดน้อยที่สุด
  3. เลือกใช้เครื่องมือและเทคนิคการวัดและประเมินผลที่สามารถวัดพฤติกรรมที่แท้จริงที่แสดงออกซึ่งความสามารถของผู้เรียน ซึ่งอาจได้จากการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนจากการปฏิบัติงานในสถานการณ์ที่กำหนดขึ้น
- การที่จะได้มาซึ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ที่แท้จริงจึงใช้วิธีการวัดประเมินหลายๆ วิธีรวมกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลาย และครอบคลุมพฤติกรรมทุกด้าน รวมถึงมีเกณฑ์การประเมินชัดเจน และมีจำนวนมากเพียงพอที่จะประเมินผลที่เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนอย่างมั่นใจจึงจะถือว่าเป็นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงอย่างแท้จริง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน

วิธีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ที่ได้รับการออกแบบเพื่อประเมินความเข้าใจของผู้เรียนมีหลากหลายวิธีการ ยกตัวอย่างเช่น การตั้งคำถามแบบปลายเปิด การเขียนสิ่งที่ได้เรียนรู้ออกมา การพูดนำเสนอ การทำโครงงาน การทำแฟ้มสะสมงาน การออกแบบวิธีการในการวัดและประเมินผลเหล่านี้ล้วนแล้วแต่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนนั่นเอง

การวัดและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพจะสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับไปยังผู้เรียนได้ทราบว่าคุณเข้าใจหรือไม่ และเข้าใจในข้อมูลที่ส่งไปให้เพียงใด และยังได้ทราบว่ายังมีจุดใดที่พวกเขาจำเป็นต้องปรับปรุงเพื่อพัฒนาต่อไป การประเมินตามสภาพจริงยังสัมพันธ์กับการให้ความสำคัญกับผู้เรียนโดยให้ผู้เรียนเข้ามามีบทบาทในการวัดและประเมินผลของพวกเขาด้วยการมีส่วนร่วมในการสร้างเกณฑ์การให้คะแนน และตั้งเป้าหมายในการเรียนการสอนร่วมกับผู้สอน มีการประเมินตนเอง เพื่อให้การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

ภาพที่ 2: วิธีการในการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

ดัดแปลงจาก : <https://www.semanticscholar.org/paper/Authentic-Assessment-in-Assessing-Higher-Order>

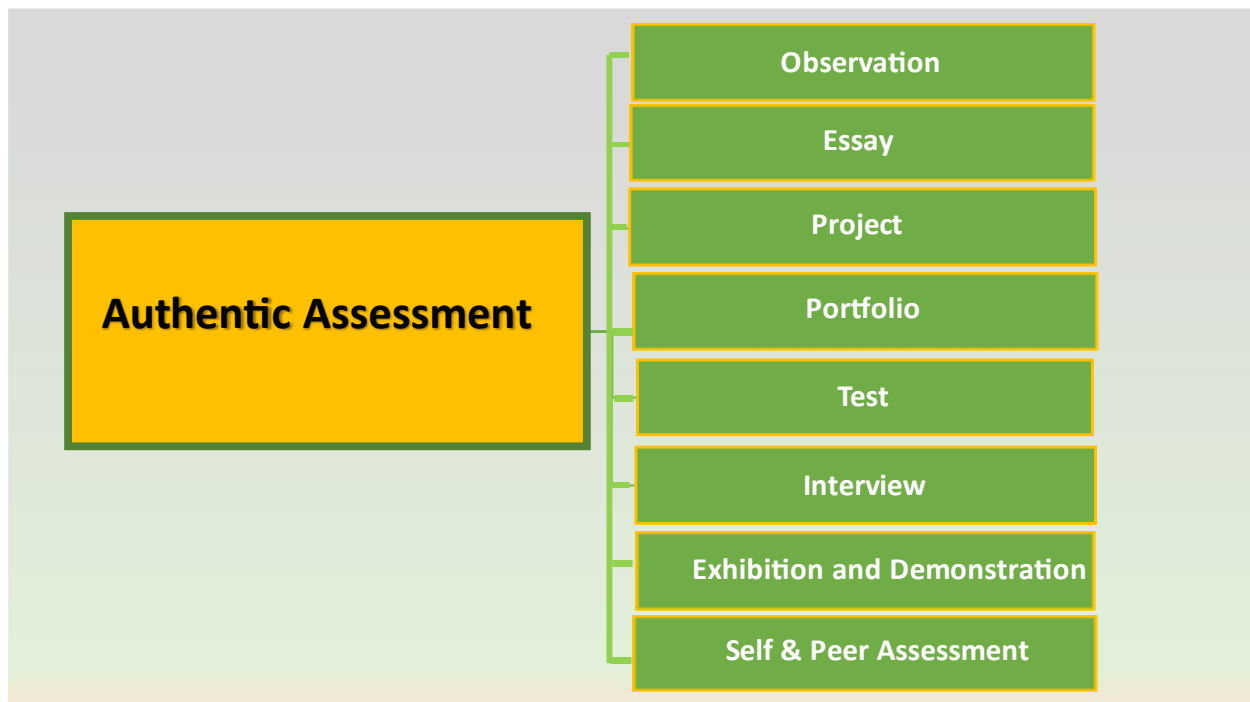
การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงมีหลากหลายวิธีการ ยกตัวอย่างเช่น

1. การสังเกตการณ์ การสังเกตเป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ซับซ้อนมาก สามารถเก็บรวบรวม ข้อมูลพฤติกรรมผู้เรียนด้านความรู้ความเข้าใจ การปฏิบัติงาน ความรู้สึก และลักษณะนิสัยของผู้เรียนตรงกับสภาพที่แท้จริง การสังเกตจะมีคุณภาพ ต้องมีเครื่องมือประกอบการสังเกต การสังเกตให้ได้สภาพจริงจึงต้องสังเกตหลาย ๆ ครั้ง ในหลายสถานการณ์ สังเกตในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม และพฤติกรรมที่เด็กปฏิบัติเป็นประจำ
2. การทำแฟ้มสะสมผลงาน ในการจัดทำแฟ้มสะสมงานนั้นจะเน้นบทบาทของผู้เรียนในการสร้างความเข้าใจด้วยตนเองและสามารถประเมินความก้าวหน้าของตนเองได้ ซึ่งจะสามารถเห็นทั้งกระบวนการและผลผลิตของงานที่ผู้เรียนทำได้ อย่างไรก็ตาม การทำแฟ้มสะสมงานให้ได้ผลนั้น รูปแบบของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต้องเป็นรูปแบบที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสคิดวางแผน ลงมือปฏิบัติตามแผน มีการประเมิน และปรับปรุงตนเองอย่างต่อเนื่อง

3. การทดสอบการปฏิบัติจริง เป็นอีกรูปวิธีที่ใช่เก็บข้อมูลทั้งด้านพฤติกรรมและมิตานความคิด (สติปัญญา) ซึ่งใช้แบบทดสอบที่เน้นการคิด นักเรียนต้องใช้ความรู้ความสามารถระดับสูง ความคิดหลาย ๆ ด้านมาผสมผสาน และแสดงออกมาวิ้งการปฏิบัติได้
4. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความคิด ความรู้สึก ความสนใจ กระบวนการ ขั้นตอนในการทำงาน ความคิดเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ การสัมภาษณ์อาจนำมาใช้ประกอบการสังเกต เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มั่นใจยิ่งขึ้น การสัมภาษณ์นั้นอาจเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการก็ได้ แต่ควรเตรียมชุดคำถามไว้ล่วงหน้า และการจัดลำดับคำถามจะช่วยให้การตอบไม่วกวน และได้ข้อมูลที่ครบถ้วนครอบคลุม

นอกจากนี้ ยังมีอีกหลายวิธีการที่ใช้วัดและประเมินตามสภาพจริง เช่น การเขียนบทความ การทำภาระงาน การจัดแสดงผลงาน การสาธิต การประเมินตนเอง และการให้เพื่อนประเมินเพื่อน เป็นต้น

ภาพที่ 3: วิธีการในการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

ดัดแปลงจาก: <https://www.edutopia.org/assessment-guide-description>

การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงมีประโยชน์สำหรับการพัฒนาผู้เรียนมากกว่าการตัดสินผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งยังตอบสนองต่อเรียนรู้แบบที่วัดผลงาน (ผลลัพธ์) จากผู้เรียนโดยมุ่งเน้นทักษะและกระบวนการคิด และ

เนื่องจากการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ในชีวิตได้จริงจึงทำให้ผู้เรียนให้ความสนใจมากกว่าการเรียนแบบท่องจำที่ไม่รู้ว่าจะนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตอย่างไร ทั้งนี้ผู้สอนต้องทุ่มเทพลังกาย พลังใจ และเวลาเป็นอย่างมากในการที่จะวัดและประเมินผลในลักษณะดังกล่าว รวมทั้งต้องสร้างเกณฑ์ (Rubrics) ที่เหมาะสมด้วย อย่างไรก็ตามการวัดประเมินผลแบบดั้งเดิม และการวัดประเมินผลตามสภาพจริงมีข้อดีและข้อด้อยที่แตกต่างกันออกไปดังแสดงในตารางที่ 2 และ 3 ด้านล่าง

ตารางที่ 2: ประเด็นที่การวัดประเมินผลตามสภาพจริงเสียเปรียบ

ข้อดีของการวัดประเมินผลแบบดั้งเดิม	ข้อด้อยการวัดประเมินผลตามสภาพจริง
ให้คะแนนง่าย ผู้สอนสามารถประเมินได้อย่างง่ายและรวดเร็ว	การประเมินผลมีความยุ่งยากกว่า
ใช้เวลาในการเตรียมการน้อยกว่า	ใช้เวลาและความพยายามในการเตรียมการมากกว่า
มีความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่นสูง	หากไม่มีการเตรียมการอย่างดีทั้งในด้านการให้คำจำกัดความ เกณฑ์ที่โปร่งใส ไม่กำกวม หรือมี rubric ที่เป็นมาตรฐานอาจทำให้การประเมินขาดความเที่ยงตรง ไม่ยุติธรรม และเป็น subjective
ประหยัด หรือใช้ทรัพยากรที่น้อยกว่า	ใช้ทรัพยากรที่มากกว่า

ตารางที่ 3: ประเด็นที่การวัดประเมินผลตามสภาพจริงได้เปรียบ

ข้อดีของการวัดประเมินผลแบบดั้งเดิม	ข้อดีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง
ผู้สอนทราบเพียงผิวเผินในความรู้ที่ผู้เรียนได้รับ	ผู้สอนทราบอย่างถ่องแท้ว่าการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ผลอย่างไร ทั้งยังทราบจุดอ่อน จุดแข็งของ ความชอบ และความต้องการของผู้เรียนซึ่งนำไปใช้ช่วยในการปรับการจัดการเรียนการสอน

มีข้อจำกัดในการแสดงความรู้ความสามารถของผู้เรียน ซึ่งส่วนมากจะเป็นการทดสอบที่ใช้ชุดข้อสอบแบบถามตอบ หรือข้อสอบแบบตัวเลือก	มีวิธีหรือทางเลือกมากกว่า น่าสนใจ หรือเป็นกิจกรรมที่ทำหายและน่าสนใจกว่า
แสดงผลหรือทำให้ทราบแค่ความสามารถด้านความรู้ ความจำ	สามารถสร้างเสริมให้นำความรู้ไปสู่การวิเคราะห์ สังเคราะห์ นำไปใช้ และให้คุณค่าได้
ยึดโยงผู้สอนเป็นหลัก ผู้สอนเป็นผู้ตัดสิน ผู้เรียนมีหน้าที่ทำแบบทดสอบ	ผู้เรียนเป็นส่วนหนึ่งในการออกแบบการวัดประเมินผล
มักเป็นงานเดี่ยว หรือส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศในการแข่งขัน	โดยส่วนใหญ่จะเน้นการทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อสร้างบรรยากาศการทำงานเป็นทีม ความร่วมมือ และเกิดทักษะในการสร้างความสัมพันธ์

แน่นอนว่าการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงจะมีความต่างจากการวัดผลแบบเดิม ๆ ที่ใช้แค่แบบทดสอบที่เป็นคำถามในการวัดความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการนำไปใช้กับทักษะแบบอ้อม ตารางด้านล่างนอกจากจะแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างการวัดประเมินผลแบบดั้งเดิม (Conventional or Typical Tests) กับการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessments) แล้วยังแสดงให้เห็นตัวชี้วัดตามสภาพจริง

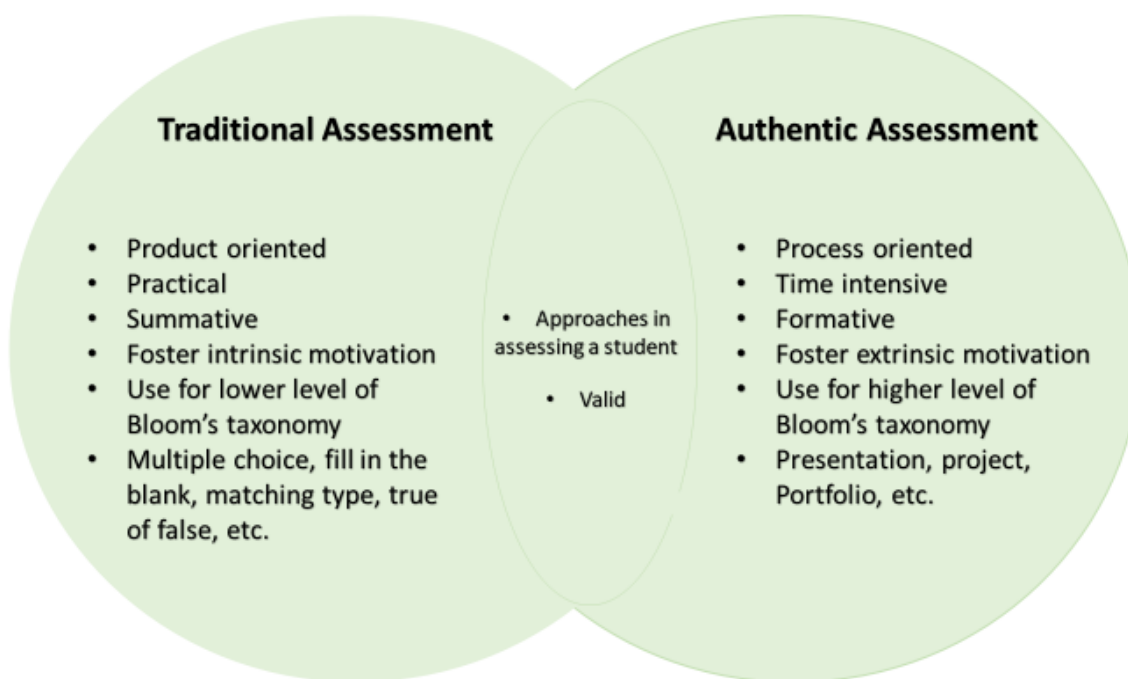
ตารางที่ 4: แสดงตัวชี้วัดตามสภาพจริง

ที่มา: Wiggins (1998)

การวัดประเมินผลแบบดั้งเดิม	การวัดประเมินผลสภาพจริง	ตัวชี้วัดตามสภาพจริง
คำตอบมีเพียงหนึ่งเดียว	ต้องการผลงานหรือการปฏิบัติงาน คุณภาพสูง อาจผ่านการคิดค้นเพื่อเอาชนะอุปสรรคหรือปัญหาในระหว่างการทำงาน	คำตอบที่ถูกต้องไม่ได้มีเพียงหนึ่งเดียว ผู้เรียนสามารถตอบถูกได้หากมีเหตุผลเพียงพอที่พิสูจน์ได้
ผู้เรียนต้องไม่รู้คำถามก่อนทำการวัดและประเมิน	ผู้เรียนควรรู้อล่วงหน้าถึงสิ่งที่จะถูกวัดและประเมิน	เกณฑ์ในการตัดสินต้องแจ้งให้ผู้ถูกวัดและประเมินทราบ
ข้อสอบไม่ได้มีความเชื่อมโยงกับการใช้ชีวิตจริง	มีความเชื่อมโยงกับการใช้ชีวิตจริง และการนำไปประยุกต์ใช้	มีการนำข้อจำกัดในบริบทของความเป็นจริงมาเกี่ยวข้องในการวัด
ข้อคำถามมักไม่เกี่ยวข้องกับการใช้ทักษะ	บูรณาการและเชื่อมโยงความรู้เข้ากับการมีทักษะ	ภาระงานมีความซับซ้อน เพื่อให้ใช้ปัญญา

เป็นการวัดและประเมินที่ผู้เรียนมี แค่โอกาสเดียวในการแสดงความรู้ ความสามารถ	เป็นการวัดและประเมินหลาย ๆ ครั้ง ตลอดระยะเวลาการเรียนรู้	ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้หรือทักษะ ที่ตนในการแก้ปัญหา หรือตอบ คำถาม
ให้ผลออกมาเป็นคะแนน	ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการ พัฒนาตนเองทั้งด้านความรู้และ ทักษะของผู้เรียน	เป็นวิธีการวัดประเมินที่ออกแบบ มาเพื่อนำผลลัพธ์ไปส่งเสริม ความสามารถในการปฏิบัติงาน ต่อไปในอนาคตของผู้เรียน

การวัดประเมินผลตามสภาพจริงเน้นให้ผู้เรียนได้นำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ โดยผู้สอนสามารถจัดสถานการณ์ให้ใกล้เคียงชีวิตจริง อาจใช้การแสดงบทบาทสมมติ หรือทำการประเมินในสถานที่ที่จัดเป็นที่ทำงาน หรือการแก้ปัญหาจากสถานการณ์ที่เคยเกิดขึ้นจริงและอีกหลายวิธีการที่ได้ระบุไว้ก่อนหน้านี้แล้ว ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจกับบริบทในการเรียนเข้ากับเงื่อนไขในชีวิตจริงได้ เนื่องจากผู้เรียนต้องดึงเอาความรู้ความสามารถและทักษะในการสร้างชิ้นงาน หรือใช้ในการแก้ปัญหานั้น ๆ พฤติกรรมของผู้เรียนในระหว่างการทำงานนั้นจะเป็นตัวแสดงระดับความสามารถและสมรรถนะของผู้เรียนเอง การวัดประเมินผลตามสภาพจริงจึงมีคุณลักษณะที่ดีและมีคุณค่าในการนำไปใช้อย่างถูกวิธี

ภาพที่ 4: เปรียบเทียบการวัดและประเมินผลแบบเดิมกับการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

ที่มา: <https://www.studocu.com/ph/document/university-of-san-carlos/biology/taliseo-fs2-episode-10/45332497>

ยิ่งไปกว่านั้น การวัดประเมินผลตามสภาพจริง ควรเป็นการวัดผลในระยะยาวตลอดระยะเวลาการเรียนรู้ สามารถวัด ณ จุดใดจุดหนึ่งในระหว่างการจัดการเรียนการสอนได้ตลอดเวลา โดยสามารถใช้วิธีการ ทรรศนการและ มุมมองที่หลากหลาย หากแต่เหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการวัด และต้องการให้ผู้เรียนได้รับ ทั้งนี้ต้องมีเกณฑ์ในการวัดที่ ชัดเจน นอกจากนี้ยังสามารถทำความเข้าใจกับผู้เรียนได้เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ และมี ประสิทธิภาพสูงสุด

บรรณานุกรม

ศศิธร บัว ทอง. (2017). การ วัด และ ประเมิน ทักษะ การ เรียน รู้ ใน ศตวรรษ ที่ 21. Veridian E-Journal, Silpakorn University (Humanities, Social Sciences and arts), 10(2), 1856-1867.

สำนักงานบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย. (2558). แนวทางการจัดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นสมรรถนะทางสาขาวิชาชีพ. ส านักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
<http://106.0.176.61/useb/Century21.pdf>.

Assessing Authentically. Retrieved from: <https://www.teaching.unsw.edu.au/authentic-assessment>

Dikli, S. (2003). Assessment at a distance: Traditional vs. alternative assessments. The Turkish Online Journal of Educational Technology, 2(3) Article 2 [PDF document]. Retrieved from <http://www.tojet.net/articles/v2i3/232>.

Mohamed, R., & Lebar, O.B. (2017). Authentic Assessment in Assessing Higher Order Thinking Skills. The International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences, 7, 466-476.

Wiggins, Grant. (1998). Ensuring authentic performance. Chapter 2 in Educative Assessment: Designing Assessments to Inform and Improve Student Performance. San Francisco: Jossey-Bass, pp. 21 – 42.